

TRI ÂN MẸ THIÊN QUỐC THAY THÂN MẪU QUÁ CỐ

Nhân chuyến hành hương Đền Thánh Đức Mẹ Mân Côi Pompei (Nam Ý) con muốn thông báo cho Cha Chủ nhiệm nguyệt san "Mân Côi" biết là thân mẫu con tên Nelia Bovo - góa phụ Rastelli - được Chúa gọi về với Ngài, hưởng thọ 92 tuổi. Khi còn sống, Mẹ con rất kính mến Đức Mẹ Mân Côi Pompei và là độc giả trung thành của tờ "Mân Côi" của Đền Thánh. Con xin ghi lại đây câu chuyện cuộc đời hiền mẫu quá cố của con.

Ngày 15-3-1930, trong một tai nạn xe hơi, Mẹ con mất đi đứa con trai đầu lòng duy nhất lên 8 tuổi. Phần Mẹ con cũng bị thương nặng. Với trọn lòng tín thác, Mẹ con không ngừng cầu nguyện cùng Đức Mẹ Pompei.

Khi được đưa vào nhà thương, bỗng dưng Mẹ con cảm thấy một luồng khí nóng chuyển thông trong người. Các bác sĩ khám nghiệm và ngạc nhiên cho biết Mẹ con thoát nguy hiểm và hoàn toàn bình phục.

Từ đó, mặc dầu lòng tràn đầy đau đớn vì bị mất đi đứa con trai yêu dấu, Đức Tin Mẹ con ngày càng củng cố, vững mạnh và trưởng thành hơn. Dường như Mẹ con không thể nào mang thai được nữa. Nhưng Mẹ con vẫn không đánh mất lòng trông cậy. Mẹ con vững tin cầu nguyện cùng Đức Mẹ Pompei.

Thời gian sau đó, Mẹ con mang thai và sinh ra con. Để tỏ lòng tri ân Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA Mân Côi Pompei, mặc dầu con còn bé tí teo, Cha Mẹ cũng mang con đi hành hương Đền Thánh để tạ ơn Đức Mẹ.

Những năm kế tiếp, gia đình con trải qua hoàn cảnh lúc vui lúc buồn, nhưng Đức Tin của Mẹ con không dờn đổi. Mẹ con vẫn đơn sơ khiêm tốn hoàn toàn tín thác nơi sự phù trợ của Đức Mẹ MARIA, Nữ Vương Rất Thánh Mân Côi. Ngày nào Mẹ con cũng đọc trọn Chuỗi Mân Côi 150.

Con thường nghe Mẹ con nói: "Lạy Chúa, con xin cảm ơn Chúa". Mẹ con cũng trung tín trong việc thi hành thói quen đạo đức tham dự liên tục 9 Thánh Lễ trong 9 Ngày Thứ Sáu Đầu Tháng, để tỏ lòng tôn kính và phụng tạ Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU, như lời Đức Chúa GIÊSU nhắn nhủ. Mẹ con luôn luôn xin Chúa cho Mẹ con chết lành. Mẹ con không ngừng lập đi lập lại:

- Sống thánh là điều quan trọng, nhưng chết lành cũng là điều quan trọng nữa.

Đôi khi với giọng nửa đùa nửa thật, Mẹ con nói:

- Mẹ chỉ ước ao lên Thiên Đàng, rồi ngồi ở xó xỉnh nào cũng được, kể cả dưới gầm ghế cũng được!

Con phải thành thật thú nhận rằng, THIÊN CHÚA thỏa mãn mọi lời cầu xin cùng ước nguyện của Mẹ con. Chúa Nhật 9-6-1991 là ngày con không bao giờ quên. Cả hai mẹ con đi lễ nhà thờ giáo xứ Đức Mẹ Mân Côi. Mặc dầu đã 92 tuổi, Mẹ con vẫn còn khá mạnh khỏe, tỉnh táo. Nhiều khi Mẹ con còn bước đi nhanh hơn con. Mẹ tươi cười nói với con:

- Chúa cho Mẹ đôi chân thật tốt!

Chúng con tham dự Thánh Lễ cử hành lúc 12 giờ trưa. Mẹ con sốt sắng rước Mình Thánh Chúa. Cuối Thánh Lễ, như thường lệ, Mẹ con đến đọc kinh trước ảnh Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU, rồi dừng lại trước Nhà Tạm. Trên Nhà Tạm có khắc hình Đức Mẹ Mân Côi.. Một lúc lâu, Mẹ con ngước nhìn lên cao, thở ra vài cái rồi .. gục đầu xuống! Ngay lúc đó, một vị Linh Mục dòng Đa minh tiến đến gần hai Mẹ con con. Đây là vị Linh Mục đến làm phép nhà và chúc lành cho gia đình chúng con, vào dịp Mùa Chay Thánh, cách đây

vài năm. Hồi đó, Cha hỏi han và chuyện trò với Mẹ con. Khi Cha ra về, Mẹ nói với con:

- Khi nào Mẹ hấp hối gần chết, con nhớ mời vị Linh Mục dòng Đa Minh này đến ban các Bí Tích sau cùng cho Mẹ.

Giờ đây, chính vị Linh Mục Đa Minh lại bất ngờ xuất hiện, đúng vào giây phút trọng đại cuối cùng của Mẹ con. Cha giao tay ban phép lành cho Mẹ con. Sau đó, chính Cha chủ sự lễ nghi an táng cho Mẹ con. Thánh Lễ diễn ra thật trang nghiêm thánh thiện, biểu lộ trọn Đức Tin của tín hữu Công Giáo trước cái chết của người thân trong gia đình.

Niềm vui lớn lao của Mẹ con khi còn sống là đi hành hương Đức Mẹ Mân Côi Pompei và dâng cúng tiền của cho Đền Thánh. Giờ đây nối gót Mẹ, con cũng làm những việc lành đạo đức Mẹ con đã làm. Đó là: Lăn hạt mỗi ngày trọn Chuỗi Mân Côi 150; hành hương Đức Mẹ Pompei và dâng cúng tiền của cho Đền Thánh..

Chứng từ của bà Anna Maria Rastelli, người Ý.

... "Suốt cuộc đời, tôi xin hát mừng Chúa, sống bao lâu, nguyện đàn ca kính Chúa Trời. Đừng tin tưởng nơi hàng quyền thế, nơi người phàm chẳng cứu nổi ai. Họ tắt hơi là trở về cát bụi, dự định bao điều: ngày ấy tiêu tan. Phúc thay người được Chúa Trời nhà Giacóp phù hộ và cậy trông Chúa, THIÊN CHÚA họ thờ. Người là Đấng tạo thành trời đất với biển khơi cùng muôn loài trong đó. Người là Đấng giữ lòng trung tín mãi muôn đời, xử công minh cho người bị áp bức, ban lương thực cho kẻ đói ăn. Chúa giải phóng những ai tù tội, Chúa mở mắt cho kẻ mù lòa. Chúa cho kẻ bị dìm xuống đứng thẳng lên, Chúa yêu chuộng những người công chính" (Thánh Vịnh 145,2-8).

("Il Rosario e la Nuova Pompei", Gennaio/1994, trang 39)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt